

การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายใน
ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา
Internal Quality Assurance System Administration
of Educational Institution Administrators according to Teachers' Opinions
under the Secondary Educational Service Area Office Yala

ชูไฮซัน มาฮะ¹, ดร.ณพัฐธิกา ปิติเลิศศิริกุล²

Suhaisan Maha¹, Dr.Napatthika Pitilerdsirikul²

สังกัดคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

Abstract

This research aimed to: 1) study the level of internal quality assurance administration of school administrators as perceived by teachers under the Secondary Educational Service Area Office Yala; 2) compare the internal quality assurance administration of school administrators classified by gender, work experience, and school size; and 3) investigate problems and suggestions regarding the internal quality assurance administration of school administrators. The sample consisted of 204 teachers under the Secondary Educational Service Area Office Yala in the academic year 2025. The sample size was determined using Yamane's formula, and stratified random sampling was employed. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance (One-way ANOVA), with the statistical significance level set at .05.

The results revealed that the overall and individual aspects of internal quality assurance administration of school administrators were at a high level. The comparison results indicated that teachers with different genders, work experiences, and school sizes had no statistically significant differences in their overall opinions at the .05 level. However, when considering each aspect individually, statistically significant differences at the .05 level were found in the aspects of educational standards determination and self-assessment report preparation. In addition, the major

problem found was that teachers and staff lacked knowledge and understanding of internal quality assurance, while the major suggestions included continuous development of knowledge on internal quality assurance, the application of information technology in data management, and systematic monitoring and evaluation.

Keywords: Administration, internal quality assurance system and school administrators.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษาและ 3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 204 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาร์โย มาเน่ และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปร พบว่า 2.1) ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 2.3) ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะที่สำคัญในการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ปัญหาสำคัญ คือ ครูและบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ควรมีการพัฒนาความรู้ด้านการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลและการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ: การบริหารงาน, ระบบการประกันคุณภาพภายใน และผู้บริหารสถานศึกษา

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการในระบบต่าง ๆ ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต อีกทั้งต้องประสานความร่วมมือระหว่างรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล (ราชกิจจานุเบกษา. 2560) กฎหมายดังกล่าวมิได้เป็นเพียงการรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานทางการศึกษาแก่ประชาชนเท่านั้น แต่ยังเป็นพันธกรณีของรัฐที่ต้องจัดระบบการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นการสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นอกจากนี้รัฐธรรมนูญยังเน้นให้การจัดการศึกษามีการกำหนดมาตรฐานอย่างชัดเจน ผ่านการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งถือเป็นกรอบทิศทางสำคัญที่ทุกหน่วยงานการศึกษาต้องปฏิบัติตามการดำเนินงานตามแผนดังกล่าวจำเป็นต้องมีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่โปร่งใสเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สาธารณชนว่าการศึกษาของไทยมีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อีกทั้งยังสนับสนุนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ด้านการศึกษาที่กำหนดให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม ในมิติของการบริหารจัดการศึกษา รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้วางรากฐานให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารงานภายใต้กรอบของมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ โดยมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการควบคุม ตรวจสอบ และพัฒนา การมีมาตรการดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ารัฐไทยตระหนักว่าการยกระดับคุณภาพการศึกษาไม่อาจพึ่งพาเพียงการจัดสรรงบประมาณหรือจำนวนครูเพียงอย่างเดียวแต่ต้องมีระบบติดตามที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผลลัพธ์การศึกษาจะนำไปสู่การพัฒนาคนไทยอย่างรอบด้านและยั่งยืน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ต่อมา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาและแนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พ.ศ. 2561 ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการบริหารจัดการเชิงระบบการใช้ข้อมูลสารสนเทศและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน (ราชกิจจานุเบกษา. 2562; กระทรวงศึกษาธิการ. 2561)

ในระดับนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของประเทศไทย การพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา และการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำและการพัฒนาอาชีพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560) นอกจากนี้ แผนดังกล่าวยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ที่มุ่งพัฒนาระบบการศึกษาที่มีคุณภาพเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำ รวมถึงเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ด้านการศึกษา โดยเฉพาะเป้าหมายที่ 4 ซึ่งมุ่งให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น ความมีวินัย จิตอาสา ความรับผิดชอบต่อสังคมและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนและภาคเอกชนในการสนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อสร้างระบบการศึกษาไทยที่โปร่งใสและยั่งยืน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม; กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) อย่างไรก็ตาม แม้

จะมีกรอบกฎหมายและนโยบายรองรับแต่คุณภาพการศึกษาของไทยยังประสบปัญหาที่ทำนาย โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่ามาตรฐานในหลายรายวิชา ตัวอย่างเช่น ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนไทยในวิชาหลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับนานาชาติ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2563; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2564) นอกจากนี้ ผลการประเมิน PISA 2018 และ PISA 2022 ขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD ในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการอ่านและคณิตศาสตร์ ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 เมื่อเทียบกับ PISA 2015 สะท้อนถึงผลกระทบที่ระบบการศึกษาไทยยังไม่สามารถฟื้นฟูได้อย่างเต็มที่ (OECD. 2023) อีกทั้งยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษา ระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท รวมถึงระหว่างกลุ่มเศรษฐกิจฐานะต่าง ๆ

จากการศึกษาผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา พบว่าในปีการศึกษา 2567 ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับเขตพื้นที่การศึกษามีค่าเท่ากับ 34.02 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนในระดับประเทศที่มีค่าเท่ากับ 35.15 คะแนน ขณะเดียวกัน ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับเขตพื้นที่การศึกษามีค่าเท่ากับ 31.63 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในระดับประเทศที่มีค่าเท่ากับ 31.86 คะแนน (รายงานผลการทดสอบขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2567, 2568) ผลการทดสอบที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ สะท้อนถึงปัญหาคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาในพื้นที่ยังคงเผชิญอยู่

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา” จึงมีความสำคัญ เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานจริงของระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ อาทิ การวางแผน การดำเนินงาน การติดตามประเมินผล และการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการศึกษา รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูในการจัดทำเอกสาร การใช้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสะท้อนผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ผลการวิจัยจะช่วยวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพภายใน ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการให้มีความชัดเจนและเป็นระบบ รวมถึงการลดภาระงานที่ซ้ำซ้อนของครู ผลการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในการนิเทศ ติดตาม และสนับสนุนสถานศึกษาให้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียน พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา

3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของคุณผู้วิจัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของคุณผู้วิจัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 โดยอ้างอิงกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตาม กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

1. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
3. ด้านการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
4. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
5. ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
6. ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 415 คน จาก 12 โรงเรียน (ข้อมูลสารสนเทศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีการศึกษา 2568)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ คือ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 204 คน จาก 12 โรงเรียน ได้มาจากการคำนวณจากสูตร ของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 727-728) เพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสัดส่วนประชากร (Proportional Allocation)

ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีการศึกษา 2567

ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่างเดือน มิถุนายน พ.ศ.2568 – พฤษภาคม 2569

ทบทวนวรรณกรรม

การบริหารสถานศึกษา

การบริหาร คำศัพท์ที่ใช้ในความหมายของการบริหารมีอยู่ 2 คำ คือ “การบริหาร”(Administration) และ “การจัดการ” (Management) การบริหารมักจะใช้กับการบริหารกิจการสาธารณะหรือการบริหารราชการ ส่วนการจัดการใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชน จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาพบว่า มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

สมชาย เทพแสงและคณะ (2560: 3) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่าการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การจัดสรรทรัพยากร หรือกำหนดนโยบายให้บรรลุอย่างน้อย 3E คือ Equdity (ความเสมอภาค) Equity (เป็นธรรม) และ Ethics (มีจริยธรรม) อัจฉรา จงดี (2560: 8) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่าการบริหารสถานศึกษา หมายถึง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงาม มีความรู้ความสามารถเป็นคนที่ของ สังคม โดยการจัดแผนยุทธศาสตร์ทางการศึกษาการใช้ทรัพยากรและกระบวนการบริหารที่สอดคล้องและเหมาะสมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง

อนุชิต สุขกลี (2560: 12) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารงานโดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีระบบระเบียบตามกระบวนการการทำงาน เพื่อนำไปพัฒนาสถานศึกษา ทั้งในด้านบุคลากร ผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์

เกวรี เกร็มย์ (2561: 10) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า การบริหาร สถานศึกษา หมายถึง กระบวนการ รูปแบบ การดำเนินงานโดยผ่านบุคคลและทรัพยากรขององค์กรประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำยอมรับได้ร่วมกัน (Leading) มีกฎเกณฑ์ในการทำงานเป็นที่ยอมรับได้ร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ขวัญพิชชา มีแก้ว (2562: 11) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการในการทำงานโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นระบบในสถานศึกษาที่ดำเนินการ 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

กมลทิพย์ ใจเที่ยง (2562: 22) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดูแลและกำกับด้านต่าง ๆ ขององค์การการศึกษา เช่น สถานศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้อื่น ๆ เกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดระเบียบ การประสานงานและ การควบคุมทรัพยากรและกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การจัดการศึกษาครอบคลุมความรับผิดชอบที่หลากหลาย รวมถึงการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การพัฒนาหลักสูตร การสรรหาและพัฒนาบุคลากร การรับนักศึกษาและการลงทะเบียนเรียน การจัดการงบประมาณและการเงิน การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานและการส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ สนับสนุนการเติบโตทางวิชาการและส่วนบุคคลของ นักศึกษา ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างคณาจารย์ และบุคลากร

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาที่ผู้บริหาร ครู บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมมือกันดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน การจัดการองค์การ การอำนวยความสะดวก และการควบคุม โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และทักษะในการดำรงชีวิต รวมทั้งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ทั้งนี้การบริหารสถานศึกษายังครอบคลุมถึงการจัดการด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร การบริหารทั่วไป ตลอดจนงานการสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความสำเร็จของผู้เรียนและความเจริญก้าวหน้าขององค์การการศึกษา

การประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพอย่างยั่งยืน ในบริบทของการศึกษา การประกันคุณภาพมีบทบาทในการกำกับ ติดตาม และพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ

มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถประเมินตนเอง ปรับปรุงการดำเนินงาน และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้น การทำความเข้าใจความหมาย หลักการ และประเภทของการประกันคุณภาพ จึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพ

วิเชียร วิทย์อุดม (2563: 89) ได้ขยายความในมิติของการจัดการเชิงกลยุทธ์ว่า การประกันคุณภาพมิใช่เพียงการปฏิบัติตามกฎระเบียบ แต่เป็นการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นคุณภาพ (Quality Culture) โดยบูรณาการเข้ากับทุกขั้นตอนของการทำงาน ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ไปจนถึงผลลัพธ์ (Output) เพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้แก่ลูกค้า

ณัฐพัชร์ ล้อประดิษฐ์พงษ์ (2564: 12) ได้อธิบายว่า การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการวางแผนและจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบภายในองค์กร เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่ากระบวนการดำเนินงาน ผลผลิตหรือการบริการ จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้ตามข้อกำหนดโดยเน้นการป้องกันข้อผิดพลาด (Prevention) มากกว่าการรอให้เกิดปัญหาแล้วจึงแก้ไข

พิภพ สลิตาภรณ์ (2565: 45) ให้ความหมายในเชิงการบริหารจัดการว่า การประกันคุณภาพ คือ กลไกสำคัญในการบริหารงานที่ประกอบด้วยการตรวจสอบ การประเมินและการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ว่าองค์กรมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานและผลลัพธ์ที่ได้มีคุณภาพสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผนและการควบคุมอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับบริการและผู้เกี่ยวข้องว่า การดำเนินงานนั้นจะมีประสิทธิภาพและผลผลิตเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยมุ่งเน้นการป้องกันปัญหาและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นแนวคิดด้านการบริหารจัดการที่มุ่งดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อควบคุม ตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยครอบคลุมการวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสำเร็จของการประกันคุณภาพขึ้นอยู่กับ การกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง และการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมายและสร้างความเชื่อมั่นแก่สังคม

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

วันทนา เนื่อน้อย (2560: 11) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษาดำเนินการบริหารจัดการศึกษาที่มีระบบ หรือมีกระบวนการในการติดตาม กำกับตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของคุณภาพ การศึกษาตามที่สถานศึกษาหน่วยงานต้นสังกัดหรือ หน่วยงานจากองค์กรภายนอกกำหนดขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจ หรือเป็นหลักประกันให้กับผู้ปกครอง ชุมชนสังคมและสถานประกอบการว่า สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพมีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นหลักประกันได้ว่า ผู้ที่จบการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

ราชกิจจานุเบกษา (2561: 3) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละ ระดับและประเภทการศึกษาโดยมีกลไก

ในการควบคุมตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน ว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดพร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาและจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือ หน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือและแนะนำสถานศึกษาเพื่อให้การประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่องและให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาและจัดส่งรายงานผลการประเมินและ การติดตามตรวจสอบดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วย งานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพการศึกษาต่อไป

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา (2561: 3) ได้ให้ความหมายของ “การประกันคุณภาพการศึกษา” ว่าเป็นการประเมินและการติดตามตรวจสอบ คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไก ในการควบคุมตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพ การศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนา และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและตามกฎกระทรวงนี้ ข้อ 3 กำหนดให้สถานศึกษา แต่ละแห่งจัดให้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตาม มาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้จัดให้มี การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาติดตามผลการดำเนินการเพื่อ พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและจัดส่ง รายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นเหมือนแผนที่ในการเดินทางพัฒนาคุณภาพ การจัดการ การศึกษาของสถานศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญ และใช้เป็นแนวทาง การพัฒนาสถานศึกษาให้มี คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามกฎกระทรวง การประกันคุณภาพทางการศึกษา พ.ศ. 2561

กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ถือเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยเน้นให้สถานศึกษาเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและสามารถ ออกแบบระบบการประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมกับบริบทของตนเอง ทั้งนี้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานที่กำหนด อีกทั้งยังสอดคล้องกับ

แนวคิดการบริหารจัดการเชิงระบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการประเมินคุณภาพภายในเป็นกลไกหลักในการสะท้อนคุณภาพและการพัฒนาและมีการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นเครื่องยืนยันความน่าเชื่อถือของระบบภายในที่สถานศึกษาได้ดำเนินการ ผลที่เกิดจากกระบวนการเหล่านี้จะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียนและการจัดการศึกษาที่มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน โดยใช้กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด
3. ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาของสถานศึกษา
4. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
5. ด้านการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
6. ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 415 คน จาก 12 โรงเรียน (ข้อมูลสารสนเทศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ยะลา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 204 คน จาก 12 โรงเรียน ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973: 727-728) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งตามสัดส่วนจำนวนประชากร โดยกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของสถานศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา มี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็น แบบสำรวจรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา มี 6 ด้าน จำนวน 30 ข้อ ได้แก่ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นข้อมูลเชิงลึกที่ช่วยเสริมการวิเคราะห์และการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา สถาบันรัชต์ภาคย์ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๖ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้ศึกษาวิจัยส่งแบบสอบถาม จำนวน 204 ฉบับ ไปยังครูผู้สอน โดยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการตอบแบบสอบถามและขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและครบถ้วน
3. ผู้ศึกษาวิจัยกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบตามจำนวนที่กำหนด
4. ผู้ศึกษาวิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืน จำนวน 204 ฉบับ มาตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของข้อมูล หากพบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จะดำเนินการคัดออก
5. ผู้ศึกษาวิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและสรุปผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอนของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 ที่เก็บรวบรวมได้ ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปด้วย

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงหาค่าร้อยละ (Percentage) จำแนกตาม เพศ อายุ และขนาดของโรงเรียน นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นรายข้อใช้ วิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๖ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยอาศัยหลักการของลิเคิร์ต (Likert Scale)
3. วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะทั้ง 6 ด้าน โดยการประมวลความคิดเห็นและแจกแจงความถี่ในแต่ละด้าน แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๖

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต ๖ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อ	การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	N = 204		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.07	0.40	มาก
2.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	4.10	0.37	มาก
3.	ด้านการดำเนินงานตามแผนงานพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	4.10	0.37	มาก
4.	ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา	4.06	0.35	มาก
5.	ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานการศึกษา	4.06	0.37	มาก
6.	ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง	4.15	0.36	มาก
รวม		4.08	0.14	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.36) รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.37) เท่ากัน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา และด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .35 และ .37) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๖ จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา

การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของ ผู้บริหารสถานศึกษา	เพศ		ประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน		ขนาดสถานศึกษา	
	T	Sig.	F	Sig.	F	Sig.
1. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	.094	.030*	0.61	0.54	0.20	0.84
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัด การศึกษาของ สถานศึกษา	-0.09	0.93	0.82	0.44	1.39	0.25
3. ด้านการดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาการจัด การศึกษาของ สถานศึกษา	-0.16	0.87	0.02*	0.98	0.61	0.54
4. ด้านการประเมินผลและตรวจสอบ คุณภาพการศึกษา สถานศึกษา	-0.13	0.90	0.91	0.41	0.82	0.44
5. ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มี คุณภาพตาม มาตรฐาน การศึกษา	0.20	0.84	0.00*	1.00	0.20	0.98
6. ด้านการจัดทำรายงานการประเมิน ตนเอง	-1.02	0.64	1.39	0.25	.094	.030*
ภาพรวม	0.18	0.86	0.38	0.69	0.38	0.69

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่า Sig มากกว่า 0.05 แสดงว่า ครูที่มีเพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมีค่า Sig น้อยกว่า 0.05 ได้แก่ ด้านการดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา แสดงว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในด้านการดำเนินงานตามแผนงาน พัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการติดตามผลการดำเนินการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ครูที่มีเพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖

ผลการวิจัยการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญต่อระบบการประกันคุณภาพภายในในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านการวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการโดยใช้มาตรฐานเป็นฐาน และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ วันทนา เนื่อน้อย (2560) ที่ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งพบว่า การดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ลดาวัลย์ ตั้งมั่น (2561) ที่ศึกษาเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี ซึ่งพบว่า การดำเนินงานมีลักษณะเป็นระบบและอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พิรุณศักดิ์ มหานิติพงษ์ และคณะ (2563) ที่ศึกษาเรื่อง สภาพและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ซึ่งพบว่า สภาพการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่า สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดทำรายงานการ ประเมินตนเองเป็นภารกิจที่มีแนวทางและตัวชี้วัดที่ชัดเจน และเป็นเครื่องมือสำคัญในการสะท้อนคุณภาพของ สถานศึกษา รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการ จัดการศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามีระบบการวางแผนและการดำเนินงานที่เป็นระบบ โดยผู้บริหารมี บทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร ส่วนด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารมีการกำหนดมาตรฐานที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และ เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน อย่างไรก็ตาม ด้านการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษา และด้านการติดตามผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แม้ว่าจะยังคงอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่า กระบวนการติดตาม ตรวจสอบ และการใช้ข้อมูลสารสนเทศยังเป็นประเด็นที่ควรพัฒนา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ข้อจำกัดด้านภาระงานและระบบข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวทางของ พิรุณศักดิ์ มหานิติพงษ์ และ คณะ (2563) ที่เสนอให้มีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และเน้นการนำผลการประเมินไปใช้ในการ ปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์จะ ช่วยยกระดับคุณภาพการประกันคุณภาพภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑ มีความเข้มแข็งในด้านการวางแผนและการรายงานผล แต่ยังคงควรพัฒนาในด้านการ ประเมินผลและการติดตามผล โดยเฉพาะการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความ คิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑

2.1 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามเพศ

ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ จำแนกตามเพศ พบว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีแนวทางและขั้นตอนที่ชัดเจน ส่งผลให้ครูทุกเพศสามารถปฏิบัติงานตามระบบเดียวกัน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ วันทนา เนื่อน้อย (2560) ซึ่งพบว่าบุคลากรที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับการดำเนินงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษามีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการกำหนดมาตรฐานการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีผลต่อทิศทางของสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจมีความแตกต่างในมุมมองและความคาดหวังระหว่างเพศต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปวีณ์ ชูรัมย์ (2564) ที่พบว่า ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมครูที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บางด้านมีความแตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยด้านเพศอาจมีผลต่อการดำเนินงานในบางมิติ

2.2 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีการกำหนดขั้นตอน แนวทางและมาตรฐานไว้อย่างชัดเจนส่งผลให้บุคลากรทุกระดับประสบการณ์สามารถปฏิบัติงานตามกรอบเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วันทนา เนื่อน้อย (2560) ซึ่งพบว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีระดับการดำเนินงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ ชิตพงษ์ ชูแสง (2566) ซึ่งพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาทุกขนาดต้องดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานเดียวกันของระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจน ตั้งแต่การกำหนดมาตรฐาน การวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล และการรายงานผล ส่งผลให้แนวทางการบริหารงานมีความเป็นเอกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทนา เนื่อน้อย (2560) ซึ่งพบว่าบุคลากรที่มีลักษณะแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษามีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดของสถานศึกษามีผลต่อการดำเนินงานในบางด้านที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรและบุคลากร สถานศึกษาขนาดใหญ่ที่มีจำนวนบุคลากรมากกว่าอาจต้องดำเนินการจัดทำรายงานที่มีความซับซ้อนและครอบคลุมมากขึ้น ส่งผลให้กระบวนการดำเนินงานมีความแตกต่างจากสถานศึกษาขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรุณศักดิ์ มหามิติพงษ์ และคณะ (2563) ที่พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่าแตกต่างกัน

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาสำคัญในการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา คือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน รองลงมา ได้แก่ ระบบการจัดเก็บข้อมูลและรายงานผลยังขาดความเป็นระบบ ครูและบุคลากรมีภาระงานจำนวนมากทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง รวมถึงการติดตามและประเมินผลที่ยังไม่สม่ำเสมอ และการขาดคู่มือหรือแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ในส่วนของข้อเสนอแนะ พบว่า ควรมีการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รองลงมา ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลและรายงานผล และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในการดำเนินงาน ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า “จุดอ่อนสำคัญ” ของการดำเนินงานอยู่ที่ศักยภาพของบุคลากรและระบบสนับสนุนการทำงาน โดยเฉพาะด้านการใช้ข้อมูลและสารสนเทศในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นหัวใจของระบบการประกันคุณภาพภายใน หากบุคลากรขาดความเข้าใจหรือระบบข้อมูลยังไม่เอื้อต่อการใช้งาน ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่องและไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในควรมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของบุคลากร ควบคู่กับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ และการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างยั่งยืน

สรุปผล

การบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปร พบว่า 1) ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 3) ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ปัญหาและข้อเสนอแนะที่สำคัญในการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ปัญหาสำคัญ คือ ครูและบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ควรมีการพัฒนาความรู้ด้านการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลและการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดอบรมพัฒนาครูและบุคลากรด้านการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. สถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บและรายงานข้อมูล เพื่อเพิ่มความเป็นระบบและความถูกต้องของข้อมูล
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรในทุกชั้นตอน เพื่อให้เกิดความร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกัน
4. สถานศึกษาควรกำหนดระบบติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน และนำผลไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
2. ควรศึกษารูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

References

- กมลทิพย์ ใจเที่ยง. (2562). การบริหารสถานศึกษา. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏ.
- กรมยุทธศึกษาทหารเรือ. (2564). กรอบมาตรฐานคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาตามแนวทางการรับราชการของกรมยุทธศึกษาทหารเรือ (สถานศึกษาในส่วนการศึกษาที่หนึ่ง) พ.ศ. 2564. กองทัพบเรือ.
- กรรณิกา บุญช่วย. (2561). การศึกษาบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดตราด จันทบุรี และระยอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แผนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). รายงานการพัฒนาศึกษาไทย พ.ศ. 2552-2559. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เกวรี เกร็มย์. (2561). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ขวัญพิชชา มีแก้ว. (2562). การบริหารสถานศึกษาเชิงบูรณาการ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏ. คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. (2561). แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (พ.ศ. 2561-2580). สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- จรรยา บุญช่วย. (2561). ภาวะผู้นำทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ.
- จूरรัตน์ ดวงเพชร. (2566). แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- เฉลิมพร กุมภา. (2563). รูปแบบการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐพล เนื่องชมภู, สิริกวิมล ทรัพย์ และพรจิต อรรถนันทน์. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยทองสุข. วารสารการบริหารการศึกษา.
- นรมน ชันดี. (2561). บทบาทการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

บุปผชาติ เข็มวิชัย. (2558). การบริหารคุณภาพการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ.

พงศกร ศรีรงค์ทอง. (2565). การจัดการศึกษาและบทบาทของผู้บริหารยุคใหม่. มหาวิทยาลัยราชภัฏ.

พระปลัดระพีณ พุทธิสารโร, พระ และคณะ. (2565). การบริหารการศึกษาเชิงพุทธสมัยใหม่. โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย.

พิกุล นามสูง. (2565). ทักษะผู้บริหารสถานศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ.

พิชญภา ยืนยาว. (2564). การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาและแนวทางการพัฒนาสถานศึกษา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

พิภพ ลลิตาภรณ์. (2565). การจัดการการดำเนินงานและการประกันคุณภาพ. สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พิมพ์นารา เสาวนิตย์. (2562). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา. สถาบันพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา.